

יגאל בנאי:

„לא ידעתי מהחיים שלי ושיחקתי סרט!“

פרק ב' של מישפחת בנאי פורץ לבימותינו. מאיר בנאי כבר מופיע בערב „חומים“ ואת בן דודו יובל בנאי, בנו של יוסי, נראה בקרוב על האקרנים בסרטו החדש של יקי יושע „מכת שמש“. הסרט הוא סיפור-אהבה בין גבר ואשה מבוגרת ממנו, אשר נלקח מחייו של הבימאי שניהל רומאן עם אורנה בנאי, דודתו של יובל. שאלתי את יובל בנאי אם זה מפריע לו שאת הדמויות המרכזיות בסרט היא בעצם דודתו, המנהלת רומאן עם ילד צעיר.

זה רווקא משעשע אותי. זה נחמד. יקי הוא בחור טוב. לא איכפת לי עם מי התעסק כשהיה צעיר. אני מפרגן לו.

● גם אתה עשוי להתאהב באשה מבוגרת ממך?
הלוואי שזה יקרה לי. לבחורה מבוגרת יש ניסיון-חיים ולא שטויות ופינוקים של הילדות הקטנות. נשים מבוגרות מבינות עניין.

● איך הגעת לסרטים?

ממש במיקרה. ניגנתי כמעט כל פינוגין עם הלהקה שלי. יום אחד הגיע לשם יקי יושע לשמוע קצת מוסיקה. הוא ראה אותי והחליט שאני מתאים לו בדיוק לתפקיד מסויים. הוא הציע לי את התפקיד ואני, מפני שלא ירעתי מהחיים שלי — הסכמתי.

● אתה רואה את עצמך כמוסיקאי. עכשיו אחרי הניסיון הקולנועי הראשון אתה רואה את עצמך גם בשחקן?

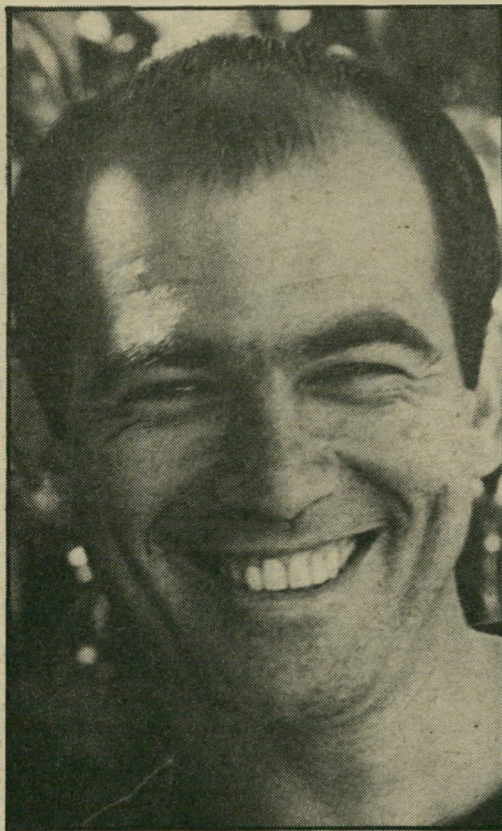
עוד לא חשבתי על זה. מה שאני יודע זה, שבוער לי לעשות עוד מוסיקה. אם יציעו לי עוד סרטים, ארושה הרבה מאוד כסף תמורת עשייתם. נראה מה יהיה.

● השם בנאי עוזר לך?

לא יודע. זה השם שיש לי. לפעמים הוא כטח עוזר ולפעמים, בגלל השם יש ממך ציפיות גדולות יותר. דבר אחד בטוח לגמרי — לאף אחד אחר לא אומרים כסף כל שיחה „מה שלום אבא, תמסור לו רשימת שלום.“

● הנה עולה על הבימות דור שני של הבנאים, כשהדור הראשון עוד לא יורד מהן. אתם לא חוששים מהשוואות של הקהל?

גם מאיר וגם אני מתעסקים במוסיקה בעוד שהדורים שלנו התעסקו בעיקר במישחק ובתיאטרון. לכן אני מקווה שלא יהיו השוואות ושכל אחד מאיתנו יקבל את היחס המגיע לו.

אריה סובר:

מיברק מזמר הוא הצגה בזעיר-אנפין!

פורים כבר מאחורינו, אבל יש אנשים ששימחה, צחוק וליצינים הם אורח חייהם ואפילו מיקצועם. מצאתי אפילו אחד שהוא ד"ר לצחוק, בוגר אוניברסיטת ון-סנט בפאריס. שאלתי את הד"ר אריה סובר, אם הוא הד"ר היחיד לצחוק.

בארץ אני יחיד. בעולם יש עוד כמה.

● אנחנו נוהגים לחשוב שצחוק הוא עניין של תרבות ושל גיאוגרפיה, ושלא כל מה שמצחיק קיבוצניק יצחיק לורד אנגלי. האם בזה עוסק הדוקטורט שלך?

הדוקטורט שלי פרוס על 370 עמודי מכונת-כתיבה. קשה לי לספר לך על כל הרברים הכתובים בו, אבל אימר שבאופן בסיסי, כלומר הגנים הבסיסיים מצחיקים גם את הקיבוצניק וגם את הלורד. אחר-כך מתחילות ההסתעפויות, גנים שמצחיקים בחברה מסויימת, בעיר מסויימת וכך הלאה, אבל כמו שאמרתי יש דברים מוסכמים. כשאת מחליקה על בננה כל העולם צוחק.

● איך מתפרנסים מדוקטורט בצחוק?

אני כותב קומדיות. רברים שמוצגים בקאברטים, אני יוצר אירועים סביבתיים עם אלמנטים מצחיקים, ועכשיו ייכאתי ארצה ושיפרתי את המיברק המזמר. נכון שבשביל להתפרנס מדברים כאלה לא צריך דוקטורט, אבל הידע התיאורטי שיש לי עוזר לדעת יותר טוב מה מצחיק, למה האנשים צוחקים ואיך לבנות דבר יותר מצחיק.

● מהו המיברק המזמר?

המיברק המזמר קיים בארצות-הברית כבר שנים רבות. במקום לשלוח מיברק ברואר ליום-ההולדת של חברך, אתה שולח לו איש שיבוא אליו אישית, יברך אותו וישיר לו שיר. אצלנו המיברק הוא בדרך-כלל היתולי והזמר הוא ליצן. זה כנראה בגלל נטיית האישית לצחוק.

● מתי התחלת עם זה?

לפני שבוע. כבר בשבוע הראשון היו לנו 30 הזמנות ורוב המזמנים טילפנו אחרי-כך כדי לספר על ההתרגשות שהמיברק המזמר גרם לאיש שאליו נשלח.

● כמה זה עולה?

21 דולר, ותאמיני לי שאני מכיר בונבוניירות ופרחים יותר יקרים מזה. והרי אין מה להשוות בין בונבוניירה ובין מיברק מזמר.

● מפני שזה חדש, אחר-כך יתרגלו גם לזה.

לא נכון. המיברק המזמר הוא דבר חי וברבר חי יש אלמנטים משתנים. כפעם השניה זה יהיה ליצן אחר עם כגדים אחרים, ועם ברכה אחרת ושיר אחר. כל העסק הוא הצגה בועיר-אנפין והצגה היא דבר חדש כל פעם.

● תספר לי משהו במיוחד מצחיק.

אני לא ברחן. צחוק זה דבר רציני.

איה אורנשטיין:

„יש תקדים שאולי יפתור את הבעיה!“

ארבעה עיתונאים המסקרים את בתי-המישפט עבור עיתונאים, הגישו ערר לבית-המישפט המחוזי, נגד החלטת שופט-שלום לאיסור פירסום שם של חשודה בעבירות פליליות. מאחר ששופטים אוסרים פירסום שמם של חשודים, חדשות לבקרים. שאלתי את איה אורנשטיין כתבת „מעריב“, שהיא אחת החתומות על הערר, מה כלי-כך הרגיו אותם הפעם, עד שהחליטו להתערב בהליכי המישפט.

אנחנו בדרך-כלל מתנגדים לצווי איסור פירסום. אבל לפעמים אנחנו מכינים מרדע הם ניתנים. הפעם לא ראינו כל הצדקה לעניין. אין לזה כל בסיס חוקי. העניין בהחלט יכול לפגוע בלקוחות של החברה הזאת ואפילו בלקוחות פוטנציאליים, אשר בזמן שנערך הדיון על עבירות, עשויים לפנות לאותו מישור לקבלת יעוץ. כמובן הרגיוה אותנו מאוד הדרך שבה הושג הצו, כלומר בהתחמקות מכוונת מהשופט יורם גלין שהיה באותו זמן שופט המעצרים.

● הוזכרה זכות העמידה שלכם בעניין. מה דעתך?

ירענו שעניין זכות העמידה שלנו הוא לא פשוט. הבאנו לשופט תקדים, שהוא אמנם כאילו לרעתנו, אבל אולי בסופו של דבר יפתור את הבעיה. יש תקדים שהגיש אורי אבנרי, כאשר ניסו להתנקש בחייו ובית-המישפט אסר את פירסום שמו של המתנקש. עורר-הריון אלי זהו הגיש ערר בשם אבנרי, והשופט רב ליון פסק שאמנם אין לו זכות עמידה, אבל לא הטיל איסור פירסום שמות בעלי הדיון בערר. בכך, בעצם, נפתרה הבעיה, על אף הקושי של זכות העמידה.

● מלבד המיקרה המסויים הזה, אתם מקווים שהערר שלכם ישפיע בעתיד?

אנחנו מאוד מקווים ששופטי השלום אשר ידונו בעתיד במיקרים מסוג זה, יקחו את העניין לתשומת ליבם ויפסקו צו איסור פירסום. רק במיקרים שעליהם מדבר החוק, כמו ביטחון המדינה, קטינים וכדומה.